

lykkedes i meget vidt omfang at få EU til at acceptere denne tankegang, både på den måde, at overenskomster anerkendes som et middel til at gennemføre direktiver, og på den måde, at der nu også er EU-direktiver, der kun kan fraviges ved kollektiv overenskomst. Jeg må i al venskablighed foreslå, at man tænker sig om to gange, inden man gør sig til grin ved at blande EU-Kommissionen ind i det spørgsmål.

Så til allersidst om et konkret problem. Det er påfaldende, så interesserede visse arbejdsgivere og visse partier, som taler arbejdsgivernes sag, er i, at der ikke skal være en kollektiv overenskomst som grundlag for retten til at aftale overførsel af ferie. Hvis nu man var djævelens advokat, kunne man stille det spørgsmål, om det forholdt sig sådan, at det er rigtigt, at en sådan individuel ret ville blive udnyttet til det yderste for at varetage arbejdsgivernes interesser.

Lad mig sige, at jo højere eller mere skinger tonen bliver, jo gladere bliver jeg for, at lovforslaget er udformet, som det er.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi havde undervejs en disput med den socialdemokratiske formand for Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, hvor det blev påstået, at som der står i lovteksten, skal fravigelser, der er til ugunst for lønmodtagerne, ske efter aftale.

Nu står der i bemærkningerne, at det skal være en lokal fagforening, der er medlem af en landsdækkende lønmodtagerorganisation, der kan indgå en sådan aftale til ugunst for lønmodtagerne. Kan jeg ikke få arbejdsministeren til at bekræfte, at der intet sted i lovforslaget står, at sådanne aftaler skal godkendes af hovedorganisationerne?

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Jeg vil blot spørge ministeren, hvorfor han ikke vil respektere, at der er visse lønmodtagergrupper, som ikke ønsker at indgå kollektive overenskomster, og hvorfor ministeren føler, at disse lønmodtagere skal straffes ved ikke at kunne få del i den fleksibilitet, de har efterspurgt i høringssvarene, fordi de som lønmodtagere ser det som et gode at have denne fleksibilitet og mulighed for at overføre den femte ferieuge.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Lad mig sige det på den måde, at det kræver et helt særligt abstraktionsniveau at nå frem til

den slutning, at vi straffer nogen ved at give mulighed for, at man kan fravige bestemmelserne i ferieloven, når der ligger en kollektiv overenskomst som grundlag for det. Jeg har svært ved at se det som en straf i forhold til nogen andre, og i øvrigt vil jeg henvise til mit tidligere indlæg.

Til hr. Frank Aaen vil jeg sige – og det kan også være en replik til hr. Ole Sohn – at i udvalgsarbejdet vil vi gerne, hvis der er behov for det og eventuelt ved besvarelse af spørgsmål, tydeliggøre den uoverensstemmelse, der synes at have været mellem en række af ordførerne under førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Selv om den var lidt vattet, tager jeg ministerens udtalelse som en bekræftelse, og derfor vil jeg bare sige, at uanset om vi får ændret reglerne på det område, vil vi stadig gå imod. Men det er klart, at vi i udvalgsarbejdet vil sørge for at sikre så stærke kollektive rettigheder som overhovedet muligt, når det angår beskyttelse af lønmodtagernes helt selvfølgelige ret til at kunne afholde deres ferie.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 179: Forslag til lov om administrationen af tilskud fra Den Europæiske Socialfond.

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).

(Fremsat 27/1 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Bjarne Laustsen (S):**

Med lovforslag nr. L 179 foreslås det at ændre loven til en bemyndigelseslov frem for den nuværende meget detaljerede lov. Det støtter Socialdemokratiet, da der på ingen måde er lagt op til en ændring af det grundlæggende indhold eller den daglige administration med tilhørende rutiner m.m.

Antallet af strukturfondsmål og fællesskabsinitiativer bliver reduceret med de nye forordninger fra EU, og det betyder bl.a., at Danmark alene yder socialfondsstøtte til to formål: for det første til omstillinger i regioner, landdistrikter, byområder og områder afhængige af fiskeri, som er ramt af problemer, og for det andet for at støtte, tilpasse og modernisere beskæftigelse, erhvervsuddannelser og uddannelsespolitiske systemer.

Lovforslaget bringer således lovgivningen i overensstemmelse med EU's forordninger, og jeg skal hermed udtale Socialdemokratiets støtte til det samlede lovforslag.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre har heller ikke noget imod, at man ændrer administrationen af EU's Socialfond som følge af ændringer i EU.

Der er dog en ting, vi har bemærket os, og vi vil undersøge under udvalgsarbejdet, om det skulle være nødvendigt. Arbejdsministeren vil stadig kunne få adgang til private uden retskendelse, og det er vi faktisk ikke særlig tilfredse med i Venstre. Der er ikke nogen grund til, at man skal rende rundt hos private, hverken private boliger eller private virksomheder, uden retskendelse. Man kan få en retskendelse hos en dommer, hvis man ønsker at trænge ind, og alligevel kan besøget jo foretages uanmeldt.

Det er en del af forslaget, som vi vil interessere os meget for under udvalgsarbejdet, og vi håber, reglerne kan blive ændret.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Ole Sohn (SF):

SF kan støtte forslaget.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg skal først meddele, at vores ordfører på området, hr. Mogens Andreasen, ikke kan være til

stede, og jeg kan også lige så godt afsløre nu, at det kan han heller ikke være resten af dagen.

Dansk Folkeparti er enig i, at der skal strammes op på området, og vi synes, det er godt, at den økonomiske støtte til Danmark fra Den Europæiske Socialfond skal udnyttes og hermed også kontrolleres optimalt. Jeg er dog også nødt til at gøre opmærksom på, at vi nok først under udvalgsarbejdet tager endelig stilling til forslaget, for alle er jo bekendt med vores holdning til forskellige fonde osv. inden for EU og også vores holdning i øvrigt til EU. Men så længe Danmark er i EU, er vi også interesserede i, at Danmark får mest muligt ud af det.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg skal meddele, at også CD kan støtte forslaget.

Anders Samuelson (RV):

Og jeg skal så meddele, at Det Radikale Venstre også kan støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Den Europæiske Socialfond er som bekendt en af EU's strukturfonde, hvor et aneligt antal milliarder kroner flyder rundt mellem medlemslandene og EU-bureaukratiet, og hver gang de flyder frem og tilbage, bliver der i øvrigt lidt mindre af dem, fordi noget forsvinder i bureaukrati, og en anden stor del forsvinder i plåt og svindel. Sådan er det med de strukturfonde, og sådan er det også med Den Europæiske Socialfond.

Vi støtter, at man kan give international hjælp ved at fordele penge fra rige lande til fattige, men det er jo ikke det, det går ud på her. Her går det ud på, at Den Europæiske Socialfond skal medvirke til at støtte tilpasning og modernisering af uddannelses-, erhvervsuddannelses- og beskæftigelsespolitikken. Det går altså ud på med penge at støtte en yderligere samordning af de enkelte landes politikker på de områder, altså en slags harmonisering, som vi heller ikke støtter.

Der er mange pæne ord om bekæmpelse af arbejdsløshed, udvikling af menneskelige ressourcer, ligestilling osv. Alt det lyder godt, men hvis det er så godt, så lad det da ske i de enkelte lande. Lad os tage nogle af pengene og give dem til de østeuropæiske lande, som har brug for hjælp, og lad os føre en anden del af pengene tilbage til de enkelte lande og sørge for, at de bruger pengene på den måde, der er

bedst og mest fornuftig for det enkelte land. Vi støtter ikke denne bureaukratiske facon, og vi støtter ikke den EU-harmonisering, som i virkeligheden er det vigtigste ved alle de struktur-fonde.

Så siger man, at dette forslag handler ikke om, hvorvidt vi skal have en social fond eller ikke have en social fond, og at det er akkurat det samme som med det forslag, vi havde til behandling i går om støtte på et andet område, nemlig regionalfondene. Det drejer sig om, hvordan vi skal skrue den danske lovgivning sammen for at få en korrekt administration af midlerne. Det tvivler jeg nu på overhovedet kan lade sig gøre, for det er ikke erfaringerne hidtil.

Alligevel kan vi godt støtte den del af forslaget, som drejer sig om at lave administrationen om. Vi vil gøre det på den måde, at vi ikke vil stemme direkte imod lovforslaget, men da vi er fundamentalt imod hele konstruktionen, vil vi undlade at stemme.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo en velkendt sag, at hr. Frank Aaen er imod EU, og det forsømmer han ikke nogen lejlighed til at sige noget om. Men i hvert fald er vi i det område, hvor jeg kommer fra – og det tror jeg også gælder hr. Frank Aaen, da vi er valgt i det samme amt – meget interesserede i, at der kan gives penge til de nævnte formål. Men det kan næsten fremstå, som om hr. Frank Aaen er imod, at man giver de områder, hvor der er industriel eller anden tilbagegang, mulighed for at kunne nyudvikle sig, og jeg synes, det er beklageligt, hvis det er det, der er budskabet fra hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nej, det er vi ikke. Når ulykken er sket, støtter vi selvfølgelig, at pengene går derhen, hvor der er brug for dem, naturligvis gør vi det.

Problemet er bare – og det synes jeg Socialdemokratiet burde erkende – at hvis vi her i Folketinget vil give 1 mio. kr. til gavn for beskæftigelsen og erhvervsudviklingen i Nordjylland eller på Lolland-Falster, hvis vi vil bruge 1 mio. kr. på den måde, kan vi give dem direkte, og så er der for 1 mio. kr. gavn. Men nu gør vi altså det, at vi sender pengene til Bruxelles, og så kommer der ½ mio. kr. tilbage, fordi resten er administreret væk eller er forsvundet i plad og svindel. Det er altså meget uklogt, så

hvis man egentlig ville gavne Nordjylland og andre udkantsområder, skulle man nedlægge de fonde og bruge pengene nationalt.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

En million er vel en million, men hvis vi ser over det samlede tidsrum, hvor Danmark har været medlem af EU, er der blevet givet adskillige flere millioner kroner til Danmark, end vi har givet den anden vej.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Den holder ikke. Danmark er nettobidragyder til EU, og langt, langt de fleste af de penge, Danmark modtager, modtager vi til brug et andet sted, hvor der er plad og svindel og bureaukrati, nemlig landbrugsområdet.

De penge er med til fuldstændig at ødelægge dansk landbrug, fordi EU-støtten har pisket jordpriserne op i en sådan grad, at unge landmænd, der ønsker at overtage en gård, på grund af de opskruede priser er nødt til at gældsætte sig. De har på alle måder været med til at skabe langt større problemer, end de har været med til at løse, så derfor var det meget bedre at støtte nedlæggelse af alle de fonde. Det sker i øvrigt af sig selv i løbet af nogle år, men det var bedre at fremme den proces end at stå her og forsvare den.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er da dejligt, når vi har et sådant forholdsvis uinteressant lovforslag, at vi trods alt kan få en interessant debat. Det synes jeg da er herligt.

Vi havde lidt af det samme i går, da vi behandlede noget tilsvarende inden for regionalområdet, hvor hr. Frank Aaen havde et meget kritisk indlæg mod strukturfondene og regionalfondene, og her var jeg faktisk fuldstændig enig med hr. Frank Aaen. Jeg er ikke helt så enig med hr. Frank Aaen i dag, men jeg er da enig med ham i, at hvis det ikke var på grund af nogle overordnede og helt anderledes større mål i EU, var det isoleret set meget bedre for Danmark, hvis vi ikke havde sociale fonde og strukturfonde og regionalfonde osv. Vi kunne meget bedre selv planlægge vores regionale politik og vores erhvervsstøttepolitik til regionerne, end når det skal over EU, det er helt klart.

Vi støtter forslaget på grund af nogle andre og overordnede mål, men tillader os samtidig at være stærkt kritiske over for systemet. Lovfor-

slaget handler kun om administrationen af de penge, vi får tilbage, og den skal selvfølgelig være i orden efter EU's regler osv., og det støtter vi.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Frihed 2000 er imod alle de forskellige struktur-fonde, fordi de faktiske forhold er, at de penge, der kommer derfra, går op i administration, og det også er penge, som skatteborgerne i Danmark selv har betalt til EU.

Men det er nu ikke det, dette lovforslag drejer sig om. Hvis man læser lovforslaget, sker det jo ingen ændring af den konstellation, der er stillet op. Som jeg læser det, er det alene et spørgsmål om kontrollen med de forskellige projekter. Kontrollen bliver nu overført til Danmark i stedet for, at det er EU, der har kontrollen, og det ser vi kun med tilfredshed på, så derfor vil vi støtte forslaget.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Arbejdsministeren. (Ophold). Jeg ved ikke, om jeg må forstyrre arbejdsministeren, men jeg vil gerne.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil gerne beklage over for Folketingets formand, at jeg et øjeblik var optaget af at diskutere enkeltelementer i det fremsatte lovforslag.

Jeg takker for de bemærkninger, der er faldet, og vil sørge for, at der under udvalgsarbejdet bliver bidraget fra vores side til at få analyseret bl.a. spørgsmålet om nødvendigheden af en retskendelse i forbindelse med kontrol af forskellige projekter.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds-markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 74:

Forslag til folketingsbeslutning om fremsættelse af lovforslag til sikring af etnisk ligestilling på det danske arbejdsmarked.

Af Ole Sohn (SF) m.fl.

(Fremsat 25/1 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Forslaget er i det væsentligste en genfremsættelse af B 108 fra samlingen 1998-99, og jeg skal derfor i videst muligt omfang henvise til, hvad jeg sagde for knap 1 år siden, da vi sidst havde anledning til at diskutere spørgsmålet.

Punkt 1, som forslagsstillerne tager op, er en ændring af forskelsbehandlingsloven, i særlig grad spørgsmålet om ændring af gældende lovgivning. Her er der efter regeringens opfattelse for øjeblikket ikke nogen forhold, der giver anledning til at ændre lovgivningen. Det andet punkt, pålæg om at udarbejde en etnisk personalepolitik, har jeg følgende bemærkninger til:

Regeringen finder principielt, at bortset fra loven om forbud mod forskelsbehandling bør regler, der regulerer forhold om etnisk ligestilling på arbejdsmarkedet, være forankret i aftaler og overenskomster i stedet for i lovgivning. Der er rent faktisk iværksat og iværksættes fortsat en række initiativer på det offentlige arbejdsmarked til fremme af etnisk ligestilling, og faktisk synes jeg, at regeringen er rigtig godt på vej med sine seneste initiativer.

Blandt initiativerne på det statslige arbejdsmarked kan nævnes en undersøgelse iværksat af Finansministeriet og Centralorganisationernes Fællesudvalg i foråret 1999 om etnisk ligestilling og integration af etniske minoriteter. På baggrund af undersøgelsen har Finansministeriet og CFU, som det hedder i daglig tale, formuleret en handlingsplan, som blev offentliggjort i december sidste år.

Omdrejningspunkterne i handlingsplanen er iværksættelse af en kampagne, hvor Finansministeriet koordinerer og rådgiver styrelser og ministerier om øget ansættelse og fastholdelse af etniske minoriteter. Der er en refusionsordning for ministerier og styrelser på op til 10.000 kr. pr. person for omkostninger til jobrelateret